

Vakantie op het strand

Nog enkele dagen — voor zover het weer het zal toelaten — kunnen de jongeren zich vermaken op het strand. Begin september, met het heropenen van de scholen, zit het zomerseizoen er immers weer op. Sinds jaar en dag staan de Oostendenaars ervoor bekend zelf ook graag hun vakantie door te brengen aan de Oostendse kust, op het *eigen* stand.

Nog altijd is het zo dat wie het zich kan veroorloven voor de zomermaanden een strandcabine huurt. De meest bemiddelden hebben zelfs een strandhut in eigendom. De minder gegoede Oostendenaars, of zij die al een jaartje ouder worden, houden er vaak van om zo een namiddag op het strand door te brengen. Nochtans hebben de inwoners van de Koningin der Badsteden beslist niet altijd een voorkeursbehandeling gekregen. Want precies de Oostendse groep strandfanaten dienden in de loop der jaren alsmaar op te schuiven.

Destijds werd als reden aangehaald dat de badkarren best

Tegenaan de Parijsstraat hadden de Oostendenaars nog een stukje strand voor zichzelf (ca. 1910).

voor de hotels stonden, want de gasten mochten toch niet te ver hoeven te lopen. En de Oostendenaars schoven dus maar een stuk op. Toen Bad & Strand met de afbakening van een stuk strand begon, en met een heus Lido van start ging, moesten de Oostendenaars nog maar eens wijken.

Geen plaats voor Oostendenaars

Inmiddels waren er steeds meer strandcabines bijgekomen, tussen de Parijsstraat en het einde van de Galerijen, met het gevolg dat er voor de 'gewone' Oostendenaar alsmaar

minder strand vrij was. Er bleven welgeteld nog drie stukjes strand over voor de niet-cabinebezitters: het deel tussen de IJzerstraat en Petit Nice, een klein lapje tegenaan de Parijsstraat en een derde perceel ter hoogte van het einde van de Koninklijke Gaanderijen. Tegenwoordig wordt deze laatste strook vooral gebruikt door surfers en door de beoefenaars van andere sporten.

Het verbaasde ons dan ook onlangs in De Zeewacht te lezen dat een jongedame van *Oostende Beweegt* het stukje strand ter hoogte van de Parijsstraat voor allerlei sportevenementen had opgeëist met de

woorden: „Al die ouderen moeten hier weg. Ik heb de steun van het stadhuis.” Straffe taal van die verantwoordelijke, maar vooral wat te denken van de vele politici die net voor de verkiezing herhaaldelijk beloofden alles te doen voor het welzijn van de bejaarden in Oostende.

Bad en Strand

Na zo'n uitspraken kan men de spreuk van de Oostendenaars: „In september hebben we Oostende weer voor onszelf” nog beter begrijpen. En dan spreken we nog niet van de hinder die de (oudere) Oostendenaar ondervindt van roekeloos rondrijdende 'billekaren', de fietsers die zich over het voetpad een weg banen of de voorbijflitsende en slalomende jonge skeelers op de dijk. Niet te verwonderen dat de Oostendenaars eraan houden even uit te blazen op hun strand.

Maar hoe moet het nu verder als de autochtonen nu ook al van 't *strange* worden verjaagd om plaats te maken voor volleyspelers, op het gevaar af anders een bal tegen het hoofd te krijgen. (Laat het evenwel duidelijk zijn: we hebben het hier niet over het internationale beachvolleytornooi dat bijzonder degelijk was georganiseerd.)

Om te besluiten nog één bedenking: waarom speelt men geen volleybal meer in het afgesloten gedeelte van Bad en Strand, net zoals vroeger?

Sporten op het strand is van alle tijden. Hier zien we enkele volleyers in actie bij Bad en Strand (ca. 1948).

(Omer Vilain)